

Právnická fakulta Západočeské univerzity v Plzni

katedra občanského práva

Sady Pětatřicátníků 14

Plzeň

Oponentský posudek

rigorózní práce Mgr. Hany Slezákové, LL.M. o názvu „Teritorialita ochranných známek v globalizovaném světě“.

V tuzemské akademické produkci, ale nejen v ní, trpí právo k obchodním známkám neřestí interpretace pozitivního práva jen z normativního textu. Hlubší ponor do problematiky je skoupý a to nejen v pramenech zdejších, ale i zahraničních. Občasné judiciální výlety Soudního dvora Evropské unie i českého správního soudnictví k jakési nauce známkového práva vzbuzují u oponenta jeho věkového formátu shovívavý úsměv, sám ho přičítaje spíše stařecké mrzutosti. Oponent, jehož den se již nachyluje a připozdívá jak říkával Knapp, má o nauce v právu známkovém čím dál více pochybností. O to víc jej překvapila předložená rigorózní práce, která se nevydala osvědčenou cestou jednoduchého bádání nad textem právní věty, ale kladla si ambice vyšší. Přemýšlí nad fenoménem, zda teritoriální zásada v známkovém právu, která je ostatně vlastní průmyslovým právům vůbec ještě ob stojí v globalizovaném světě, kdy veřejnoprávní ochrana obchodní známky se dostává do povědomí spotřebitelů, bez ohledu, zda obchodník na daném trhu vůbec je. To je hezká výchozí úvaha, či chcete-li premisa, hodná tuším Schichterově teorii o jedinečnosti obchodní značky z 20. let minulého století. Ale o tom později; kdeže loňské sněhy jsou? Nyní chci jen zkráj podtrhnout, že oponovaná práce je již ve svém intelektuálním základě vlastně nevšední a aktuální. Zkrátka, oponenta potěšila .

Rigorózní práce je rozdělena na dvě části: teoretickou a praktickou. Teoretická část se vedle základních zásad známkového práva zabývá uplatněním principu teritoriality ve známkovém právu a extrateritoriálními prvky známkového práva, kteréžto kapitoly považují

za zásadní. Praktická část je věnována problémům získání veřejno právní ochrany obchodních známek právě s ohledem na princip teritoriality a konečně specifickému fenoménu ochranných známek, řekl bych „nehodných“ (imitace všeobecně známých známek, podaných nehodným zástupcem či ve zlé víře). Poslední část práce se věnuje úvahám autorky o teritoriální zásadě de lege ferenda a je vlastně, zatím bez mé kritiky, přirozeným vyústěním zkoumané problematiky. Nicméně strukturální záměr autorky při konstrukci osnovy práce jsem sice pochopil jako jisté nevšední řešení tématu, ale o účelnosti záměru zas tolik přesvědčen nejsem. Ale proti gustu žádný dišputát !

V teoretické části rigorózní práce mi hned zkraje zaujal problém vztahu ochranných známek k ostatním předmětům práv z duševního vlastnictví, který je toliko konstatován, ale jeho řešení do hloubky vskutku nejde. Škoda, interdisciplinární povaha jednotlivých předmětů průmyslových práv může -i při zkoumání principu teritoriality známkového práva mít svůj nezanedbatelný význam. Jinak se ovšem autorka pohybuje v terénu, který dobře zná a užitím trefných příkladů činí svůj text přitažlivým i pro laika.

Praktická část práce je vhodně uvozena výhodami a nevýhodami získání právní ochrany obchodních známek cestou nezávislé národní přihlášky, národní přihlášky s využitím unijní priority a konečně mezinárodní přihlášky. Pan profesor Wenig, který se jako jeden z mála tímto problémem zabýval v době kdy, jak předpokládám sama autorka ještě nebyla na světě, by se jistě zaradoval. Hezký je i autorčin výlet k soukromoprávní dimenzi v případě tzv. známek nehodných.

A tak jsem nakonec byl upřímně zvědavý, jak s tím krásným problémem teritoriální zásady v známkovém právu autorka nakonec naloží. Zda bude pledovat pro její zachování nebo najde odvahu ke kategoričtějšímu soudu. Autorka opatrně konstatuje (str. 104 práce), že bližší by jí bylo pojetí podle něhož „...právo k ochranné známce by se nemělo nabývat vylučně registrací...“ Ale na druhé straně konstatuje, že „zápis ochranné známky by ale úplně vymizet neměl...“ Oponent práce při svém úctyhodném věku a více než padesátileté úřední a akademické praxi v oboru může být troufalejší. Veřejnoprávní ochrana známek dnes vzbuzuje nemalé pochyby už ve své podstatě. Takový výrok ale od Slezákové nelze spravedlivě požadovat.

Oponovaná rigorózní práce splnila všechny požadavky kladené na práce tohoto druhu, včetně hloubky provedené analýzy. Z hlediska formálních požadavků, práce s literaturou, jazykové a stylistické úrovně nevykazuje žádných vad. Je proto dobrým základem státní rigorózní zkoušky a doporučuji její obhajobu.

V Praze dne 15.9.2016

doc.JUDr.Vladimír Pítra